

Chambre des Représentants

SESSION 1957-1958.

12 MARS 1958.

PROJET DE LOI

tendant à accorder, sous certaines conditions, une pension aux veuves qui ont épousé, après le fait dommageable, un bénéficiaire des lois sur les pensions de réparation, à créer une rente de combattant et de captivité en faveur des combattants, des prisonniers politiques et des prisonniers de guerre de 1940-1945 et réalisant certains ajustements en matière de rente pour chevrons de front.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le présent projet de loi est soumis au Parlement en vue de réaliser les promesses faites par M. le Premier Ministre, au nom du Gouvernement tout entier, aux différents groupements d'anciens combattants et d'ayants droit.

Il concerne trois points distincts qui font l'objet d'un développement particulier aux articles qui leur sont relatifs.

Ce sont :

1. l'octroi sous certaines conditions d'une pension aux veuves qui ont épousé après le fait dommageable un des bénéficiaires des lois coordonnées sur les pensions de réparation;
2. l'octroi d'une rente de combattant et de captivité aux combattants, prisonniers politiques et prisonniers de guerre 1940-1945;
3. un ajustement progressif des rentes pour chevrons de front.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1957-1958.

12 MAART 1958.

WETSONTWERP

tot toekenning, onder sommige voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen, tot het instellen van een strijdersrente en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen van 1940-1945 en ter verwezenlijking van sommige aanpassingen inzake frontstrepren.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Dit wetsontwerp wordt aan het Parlement voorgelegd met het doel de beloften te verwezenlijken die namens de ganse Regering door de heer Eerste-Minister werden gedaan aan de verschillende groeperingen van oudstrijders en rechthebbenden.

Het heeft betrekking op drie onderscheiden punten, die het voorwerp uitmaken van een bijzondere uiteenzetting bij de desbetreffende artikelen.

Het zijn :

1. het verlenen, onder zekere voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit met een gerechtigde van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen in het huwelijk zijn getreden;
2. het verlenen van een strijdersrente en een gevangenschapsrente aan de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen van de oorlog 1940-1945;
3. een progressieve aanpassing van de frontstreprenrenten.

TITRE I.

Article premier.

Dans l'état actuel de la législation sur les pensions de réparation, le droit à la pension de *veuve* n'est ouvert en principe qu'en faveur des veuves qui ont contracté mariage avant le fait dommageable.

Cependant, il est dérogé à cette règle en ce qui concerne :

1. les femmes qui ont épousé un grand invalide de guerre ou un invalide qui est devenu grand invalide au cours du mariage, pourvu que celui-ci ait duré un an au moins, après que la qualité de grand invalide a été reconnue.

Cette exception a pour but de récompenser le sacrifice et le dévouement de ces épouses.

2. les femmes qui ont épousé un prisonnier politique après sa rentrée de captivité et dont le mari est décédé des suites de sa captivité avant le 26 août 1947, et sans qu'il ait introduit une demande de pension.

Le législateur de l'époque avait estimé que dans ces cas, le décès prématuré du mari constituait une présomption incontestable de sa qualité de grand invalide.

A différentes reprises, les groupements d'invalides de guerre et d'ayants droit ont réclamé une modification à cette législation en faveur des veuves qui avaient épousé une victime de la guerre après le fait dommageable.

Ils invoquaient, à l'appui de leur revendication, le cas des fiancées de 1939-1940 qui ont attendu pendant plusieurs années le retour d'un prisonnier de guerre avant de pouvoir contracter mariage.

Le Gouvernement a estimé pouvoir répondre à ce vœu concernant une catégorie de personnes dont le sort est certainement digne d'intérêt, en prévoyant en leur faveur une pension lorsque le décès du mari est dû au fait de la guerre. Il a cru devoir étendre cette mesure, dans des conditions analogues, aux veuves des autres catégories de bénéficiaires prévues par les lois coordonnées sur les pensions de réparation, y compris les veuves des démineurs et des membres du corps expéditionnaire pour la Corée.

Le taux de la pension ainsi prévue est celui de la pension accordée aux veuves de soldats de la guerre 1914-1918 mariées après le fait dommageable.

Aux fins de ne pas écarter de ces avantages, les épouses de ceux qui ont eu besoin d'un certain temps pour rétablir partiellement leur santé compromise et tenter de se reclasser dans la vie avant de contracter mariage on a estimé expédient de prévoir un certain délai, égal pour toutes les personnes visées, et qui tint largement compte du cas spécial des blessés, des prisonniers politiques et autres, qui, après leur retour au pays, ont dû subir hospitalisation ou séjour en sana.

Ce délai serait de cinq ans à compter du retour dans les foyers.

La notion de la rentrée dans les foyers est très différente selon la catégorie à laquelle appartiennent les personnes en cause. Aussi le projet pourvoit-il, dans les grandes lignes,

TITEL I.

Eerste artikel.

In de huidige stand van de wetgeving van de vergoedingspensioenen, wordt het recht op het bekomen van een *weduwen*-pensioen in principe slechts verleend aan de weduwen die vóór het schadelijk feit een huwelijk hebben aangegaan.

Van deze regel wordt nochtans afgeweken wat betreft :

1. de vrouwen die in het huwelijk zijn getreden met een groot-oorlogsinvalide of met een invalide die in de loop van het huwelijk groot-invalide is geworden, mits het huwelijk ten minste één jaar heeft geduurd nadat de hoedanigheid van groot-invalide is erkend geworden.

Deze uitzondering heeft ten doel de opoffering en de toewijding van deze echtgenoten te belonen.

2. de vrouwen die met een politiek gevangene na zijn terugkeer uit gevangenschap in het huwelijk zijn getreden en wier echtgenoot aan de gevolgen van zijn gevangenschap overleden is vóór 26 augustus 1947, en zonder dat hij een pensioensaanvraag had ingediend.

De wetgever van die tijd had geoordeeld dat het vroegtijdig overlijden van de echtgenoot, in deze gevallen, een onbetwistbaar vermoeden van zijn hoedanigheid van groot-invalide inhield.

Herhaalde malen hebben de groeperingen van oorlogsinvaliden en van rechthebbenden een wijziging aan deze wetgeving gevraagd ten voordele van de weduwen die na het schadelijk feit met een oorlogsslachtoffer in het huwelijk waren getreden.

Tot staving van hun eis riepen zij de gevallen in van de verloofden van 1939-1940 die gedurende verscheidene jaren op de terugkeer van een krijgsgévangene hebben gewacht vooraleer in het huwelijk te kunnen treden.

De Regering heeft geoordeeld op deze wens voor een categorie van personen wier lot stellig belangstelling verdient, te mogen ingaan door, te hunnen voordele, een pensioen te voorzien zo het overlijden van de echtgenoot te wijten is aan het feit van de oorlog. Zij heeft gemeend deze maatregel, onder gelijkaardige voorwaarden, te mogen uitbreiden tot de weduwen van andere categorieën van gerechtigden, voorzien bij de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, met inbegrip van de ontmiijners en van de leden van het expeditiekorps voor Korea.

Het bedrag van het aldus voorziene pensioen is zoals dit van het pensioen, toegekend aan de weduwen van soldaten uit de oorlog 1914-1918 gehuwd na het schadelijk feit.

Ten einde de echtgenoten van hen die een zekere tijd hebben nodig gehad om hun geschokte gezondheid gedeeltelijk te herwinnen en te trachten hun plaats in het leven weer in te nemen vooraleer in het huwelijk te treden, van deze voordelen niet uit te sluiten, heeft men het dienstig geoordeeld een zekere termijn te voorzien, gelijk voor al de bedoelde personen en die ruimschoots rekening hield met het bijzondere geval van de gekwetsten, de politieke gevangenen en anderen, die na hun terugkeer in het land, in een hospitaal of in een sanatorium zijn moeten opgenomen worden.

Deze termijn zou vijf jaar bedragen te rekenen vanaf de terugkeer in de haardstede.

Het begrip van de terugkeer in de haardstede is zeer verschillend naar gelang de categorie waartoe de betrokken personen behoren. Het ontwerp voorziet dan ook, in grote

à ces diverses situations en confiant aux commissions de pension le soin de statuer dans chaque cas.

Un délai de cinq ans a également été prévu en ce qui concerne les démineurs et les militaires qui ont pris part à la campagne de Corée.

Ce délai prend cours pour les premiers à partir du fait dommageable et pour les seconds à partir de leur retour en Belgique avec comme date extrême, pour ces derniers, le 17 juillet 1960.

Le Gouvernement a cependant cru opportun d'exiger que le mariage avec la victime ait duré un an au moins, cette condition étant destinée à éviter de devoir indemniser des veuves dont le mariage a été célébré *in extremis* et qui n'ont partagé la vie de la victime que pendant très peu de temps.

Art. 2.

Cet article tend à régler le sort des orphelins conçus après le fait dommageable selon le principe envisagé à l'article premier pour les veuves et avec toutes les conséquences que la situation entraîne.

En vertu de cette disposition les enfants issus des mariages contractés dans les conditions prévues à l'article premier pourront obtenir :

1. les allocations familiales majorées dont les enfants conçus avant le fait dommageable bénéficient en vertu de l'article 27 des lois sur les pensions de réparation;

2. En cas de décès de la veuve, la pension que celle-ci a obtenue ou aurait été en droit d'obtenir.

Elle règle aussi le cas des enfants issus de mariages contractés avant le fait dommageable qui, à l'heure actuelle, ne peuvent, parce qu'ils ont été conçus après ce fait, prétendre aux avantages de l'article 27 précité.

Tous les enfants de victimes de la guerre seront ainsi, conformément au vœu exprimé à maintes reprises par les groupements intéressés, mis sur le même pied, sans avoir égard à la date de la conception.

Art. 3.

Le but de cet article est tout d'abord de confirmer une notion qui a été souvent discutée, celle que les commissions ont pouvoir de contrôler les éléments produits à l'appui des demandes. Pareille vérification est d'autant plus nécessaire à mesure que les faits à établir reculent dans le passé.

L'article précise que le médecin des commissions pourra obtenir les renseignements d'ordre médical indispensables auprès des autorités et organismes qui les détiennent.

La disposition prévoit en outre, selon les principes déjà en vigueur pour les pensions de réparation, l'interdiction de cumuler plusieurs pensions de veuve étant entendu que c'est toujours la pension la plus favorable qui sera reconnue.

Art. 4 et 5.

Les articles 4 et 5 rendent applicables aux nouvelles pensions toute une série de dispositions reprises dans les lois

trekken, in deze diverse toestanden door aan de pensioencommissies de zorg toe te vertrouwen in elk geval te beslissen.

Een termijn van vijf jaar werd insgelijks voorzien wat betreft de ontminers en de militairen die aan de Koreaanse veldtocht hebben deelgenomen.

Deze termijn gaat voor de eersten in vanaf het schadelijk feit en voor de tweeden vanaf hun terugkeer in België met de 17de juli 1960 als uiterste datum voor deze laatste.

De Regering heeft het nochtans nodig geacht te eisen dat het huwelijk met het slachtoffer ten minste een jaar heeft geduurd, deze voorwaarde erop gericht zijnde te vermijden weduwen te moeten vergoeden wier huwelijk *in extremis* ingezegend werd en die het leven met het slachtoffer maar gedurende zeer korte tijd hebben geleefd.

Art. 2.

Dit artikel beoogt het regelen van het lot der wezen verwekt na het schadelijk feit, volgens het beginsel voor de weduwen in het eerste artikel vooropgesteld en met al de gevolgen die de toestand meebrengt.

Krachtens deze bepaling kunnen de kinderen gesproken uit de huwelijken aangegaan in de voorwaarden voorzien bij het eerste artikel, bekomen :

1. de verhoogde gezinsvergoedingen die de vóór het schadelijk feit verwekte kinderen genieten krachtens artikel 27 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen;

2. in geval van overlijden van de weduwe, het pensioen dat deze bekomen heeft of recht zou hebben gehad te bekomen.

Zij regelt eveneens het geval der kinderen gesproken uit huwelijken vóór het schadelijk feit aangegaan, die, op het huidige ogenblik, omdat ze na dit feit verwekt werden, geen aanspraak op de voordelen van voornoemd artikel 27 kunnen maken.

Al de kinderen van oorlogsslachtoffers zullen aldus, overeenkomstig de door de betrokken groeperingen herhaaldelijk uitgedrukte wens, op dezelfde voet worden geplaatst zonder te letten op de datum van verwekking.

Art. 3.

Het doel van dit artikel is vooreerst bevestiging te brengen van een begrip dat dikwijls betwist is geworden, namelijk dat de commissies de macht hebben de gegevens die tot staving van de aanvragen werden ingediend, te controleren. Dergelijk inzicht is des te meer noodzakelijk naarmate de vast te stellen feiten verder achteruit gaan in het verleden.

Het artikel preciseert dat de geneesheer van de commissies de onontbeerlijke inlichtingen van medische aard zal mogen bekomen bij de overheid en de instellingen die ervan in het bezit zijn.

De bepaling voorziet buitendien, volgens de reeds van kracht zijnde principes voor de vergoedingspensioenen, het verbod verscheidene weduwenpensioenen te cumuleren, met dien verstande dat het steeds het voordeligste pensioen is dat zal worden verleend.

Art. 4 en 5.

De artikelen 4 en 5 maken op de nieuwe pensioenen een ganse reeks bepalingen van toepassing vervat in de samen-

coordonnées sur les pensions de réparation, les mettant ainsi sur le même pied que ces dernières, notamment en prévoyant les mêmes réductions dont les pensions d'ayant droit sont frappées dans le régime établi par ces lois, lorsque des éléments établissent que la cause du décès n'est pas uniquement due à la guerre.

TITRE II.

Art. 6, 7 et 8.

La loi du 1er juin 1919 a institué une rente viagère afférente aux chevrons de front octroyés aux combattants de la guerre 1914-1918 et motivée par le souci d'assurer une assistance à ces combattants quand le poids de la fatigue et des années commencera à se faire sentir.

Par ailleurs, la loi du 24 juin 1952 a créé une rente de captivité en faveur des prisonniers de guerre 1914-1918.

Le Gouvernement a estimé équitable d'accorder des avantages s'inspirant des mêmes principes aux combattants et prisonniers de la guerre 1940-1945, compte tenu des conditions particulières de cette guerre et des situations spéciales qu'elle a vu naître.

A cet égard, il a cru devoir serrer de plus près la notion de combattant, y compris les agents de renseignements et d'action, et assimiler à cette catégorie, les Belges qui ont droit au titre de prisonnier politique.

Ceux-ci ont en effet été pourvus du titre de prisonnier politique en raison de leur activité patriotique, cause de leur arrestation, ou de leur esprit de résistance au cours de l'internement. Ils sont aussi des combattants.

Le Gouvernement propose de créer une rente de combattant, commune aux combattants des Forces belges en Grande-Bretagne, aux citoyens belges qui ont fait partie d'un corps expéditionnaire de la Force publique au Congo belge, aux agents de renseignements et d'action et aux citoyens belges qui ont obtenu le titre de prisonnier politique.

Il propose d'autre part, de créer une rente de captivité en faveur des prisonniers de guerre et des prisonniers politiques, bénéficiaires du statut, mais non du titre.

Comme c'est le cas pour la guerre de 1914-1918, des taux différentiels ont été prévus pour ces deux rentes.

Toutefois, en vue de maintenir les dépenses afférentes à ces nouveaux avantages à un taux acceptable, le Gouvernement a cru pouvoir exiger que les intéressés comptent, pour l'attribution de la rente des combattants et assimilés, une période de six mois au moins passée dans les conditions prévues et, pour la rente de captivité une période d'internement de un an au moins, réduite à six mois pour ceux qui ont séjourné dans les camps de concentration et bénéficient de ce fait du statut du prisonnier politique.

Le projet prévoit cependant que les périodes donnant droit à une rente déterminée pourront s'additionner s'il y a lieu.

Les articles 6, 7 et 8 tendent à réaliser ces intentions.

geordende wetten op de vergoedingspensioenen, en stellen ze dus op dezelfde voet als deze laatste, namelijk door het voorzien van dezelfde verminderingen die op de pensioenen van rechthebbenden worden toegepast in het stelsel, vastgelegd door deze wetten, wanneer er gegevens doen uitschijnen dat de oorzaak van het overlijden niet uitsluitend aan de oorlog te wijten is.

TITEL II.

Art. 6, 7 en 8.

De wet van 1 juni 1919 heeft een levenslange rente ingesteld verbonden aan de frontstrepen toegekend aan de strijders van de oorlog 1914-1918 en gerechtvaardigd door de zorg een bijstand te verzekeren aan de strijders wanneer het gewicht van de vermoeienissen en van de jaren zich zou laten gevoelen.

Anderdeels heeft de wet van 24 juni 1952 een gevangenschapsrente ingesteld ten voordele van de krijgsgevangenen 1914-1918.

De Regering heeft het billijk geoordeeld door dezelfde principes geïnspireerde voordelen toe te kennen aan de strijders en gevangenen van de oorlog 1940-1945, rekening houdend met de bijzondere omstandigheden van deze oorlog en de bijzondere toestanden welke hij heeft doen ontstaan.

Te dien opzichte heeft zij gemeend het begrip van strijder dichter te moeten benaderen met inbegrip van de inlichtings- en actieagenten, en met deze categorie te moeten gelijkstellen de Belgen die recht hebben op de titel van politiek gevangene.

Aan deze laatsten werd inderdaad de titel van politiek gevangene toegekend wegens hun vaderlandlievende activiteit, oorzaak van hun aanhouding, of wegens hun weerstandsgeest gedurende hun internering. Zij zijn ook strijders.

De Regering stelt voor een strijdersrente in te voeren gemeen aan de strijders van de Belgische Strijdkrachten in Groot-Brittannië, aan de Belgische burgers die deel hebben uitgemaakt van een expeditiekorps van de Openbare Weermacht in Belgisch Kongo, aan de inlichtings- en actieagenten en aan de Belgische burgers die de titel van politiek gevangene hebben bekomen.

Zij stelt anderdeels voor een gevangenschapsrente in te voeren ten voordele van de krijgsgevangenen en de politieke gevangenen, die het voordeel hebben bekomen van het statuut maar niet van de titel.

Zoals dit het geval is voor de oorlog 1914-1918, werden voor deze beide renten verschillende bedragen voorzien.

Nochtans, met het oog op het behoud van de uitgaven voortvloeiend uit deze nieuwe voordelen op een aanvaardbaar bedrag, heeft de Regering gemeend te mogen eisen dat de betrokkenen voor de toekenning van de rente aan de strijders en gelijkgestelden, een termijn van ten minste zes maand doorgebracht in de voorziene voorwaarden zouden tellen en, voor de gevangenschapsrente, een termijn van internering van ten minste één jaar, teruggebracht op zes maand voor degenen die verbleven hebben in de concentratiekampen en ingevolge dit feit het statuut van politiek gevangenen genieten.

Het ontwerp voorziet evenwel dat de perioden welke recht geven op een bepaalde rente, in voorkomend geval, zullen mogen worden samengegeld.

De artikelen 6, 7 en 8 strekken tot de verwezenlijking van deze inzichten.

TITRE III.

Art. 9.

Les associations patriotiques ont réclamé à diverses reprises un ajustement des rentes de chevrons de front.

Bien que la rente de chevrons de front ait le caractère d'une reconnaissance envers les anciens combattants, pour les fatigues et les souffrances endurées au front, et non d'une réparation comme les pensions, le Gouvernement a cru pouvoir accéder à ce désir, en ce qui concerne les bénéficiaires d'une rente majorée de 100 % en vertu de l'article 6 de la loi du 10 août 1948.

Conformément à cette disposition les porteurs de chevrons de front bénéficient à 55 ans, s'ils sont titulaires de la Croix du Feu, et à 65 ans dans les autres cas, d'une rente de 1 000 francs pour le premier chevron et de 500 francs pour les chevrons subséquents.

Cette rente varie donc de 1 000 francs à 4 500 francs suivant le nombre de chevrons.

En application du présent article, cette rente subira une majoration progressive, partant de 8 % au 1er janvier 1958 pour atteindre 32 % à partir du 1er janvier 1961.

Pour la facilité des comptes il a cependant paru préférable de fixer les majorations en chiffres absolus.

TITRE IV.

Art. 10.

Il ne contient qu'une disposition générale portant que les nouvelles dispositions entrent en vigueur au 1er janvier 1958.

Le Ministre des Finances,

TITEL III.

Art. 9.

De vaderlandlievende verenigingen hebben bij verschillende gelegenheden verzocht om een aanpassing van de frontstrepente.

Niettegenstaande de frontstrepente het karakter heeft van een erkentelijkheid jegens de oudstrijders voor de vermoeienissen en het lijden doorstaan aan het front, en niet van een herstel zoals de pensioenen, heeft de Regering gemeend deze wens te mogen inwilligen wat betreft de houders van een rente die krachtens artikel 6 van de wet van 10 augustus 1948 met 100 % werd verhoogd.

Overeenkomstig deze bepaling bekomen de dragers van frontstrepen op de leeftijd van 55 jaar, indien zij houder zijn van het Vuurkruis, en op 65 jaar, in de andere gevallen, een rente van 1 000 frank voor de eerste streep en van 500 frank voor iedere volgende streep.

Deze rente schommelt dus van 1 000 frank tot 4 500 frank naar gelang het aantal strepen.

Bij toepassing van dit artikel zal deze rente een geleidelijke verhoging ondergaan, te beginnen met 8 % op 1 januari 1958, om 32 % te bereiken van 1 januari 1961 af.

Voor het gemak van de berekeningen scheen het nochtans verkieselijk de verhogingen in absolute cijfers vast te stellen.

TITEL IV.

Art. 10.

Het bevat slechts een algemene bepaling welke preciseert dat de nieuwe bepalingen in werking treden op 1 januari 1958.

De Minister van Financiën,

H. LIEBAERT.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, ROI DES BELGES.

A tous, présents et à venir, SALUT.

Vu la loi du 23 décembre 1946 portant création d'un Conseil d'État, notamment l'article 2, deuxième alinéa;

Vu l'urgence;

Sur la proposition de Notre Ministre des Finances,

Nous AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Finances est chargé de présenter en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

TITRE I.

Pension aux veuves mariées après le fait dommageable.

Article premier.

§ 1. Peuvent faire valoir leurs titres à une pension égale à celle qui est accordée à la veuve du soldat en application de l'article 13, § II, des lois coordonnées sur les pensions militaires, de l'article premier, B, 1°, premier alinéa de la loi du 26 juillet 1952 et de l'article premier de la loi du 16 mars 1954 :

1° Les veuves qui ont épousé dans le délai de cinq ans à compter de la date de la rentrée dans ses foyers une des personnes visées aux articles 2, 49, 50, 51 et 57, § 1, des lois sur les pensions de réparation coordonnées par l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948 et qui ont pu se réclamer de l'article premier, premier alinéa des dites lois.

La date de la rentrée dans les foyers est déterminée pour chaque cas par les commissions de pensions de réparation, compte tenu, s'il échet, du congé de repos, et des périodes de congé de convalescence ou d'hospitalisation qui ont suivi immédiatement soit le départ d'une unité ou service de l'armée mobilisée, soit le retour à la liberté en Belgique, soit le congé de repos précité, et conformément aux distinctions ci-après :

a) Pour les prisonniers politiques, les otages et résistants arrêtés, et les militaires prisonniers de guerre.

La date à prendre en considération est celle où ils ont été rendus à la liberté en Belgique.

b) Pour les membres de la résistance armée, et les agents de renseignements et d'action, les résistants civils et les réfractaires qui satisfont aux conditions du littéra f.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN.

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Gelet op de wet van 23 december 1946 houdende instelling van een Raad van State, inzonderheid op artikel 2, tweede lid;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Financiën is gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst volgt :

TITEL I.

Pensioen voor de na het schadelijk feit gehuwde weduwen.

Eerste artikel.

§ 1. Mogen hun rechten doen gelden op een pensioen, gelijk aan datgene dat wordt toegekend aan de weduwe van de soldaat bij toepassing van artikel 13, § II, van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen, van het eerste artikel, B, 1°, eerste lid van de wet van 26 juli 1952 en van het eerste artikel van de wet van 16 maart 1954 :

1° De weduwen die, binnen de termijn van vijf jaar te rekenen van de datum van de terugkeer in hun haardstede met een der bij artikelen 2, 49, 50, 51 en 57, § 1, der bij besluit van de Regent van 5 oktober 1948 samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen bedoelde personen in het huwelijk zijn getreden en die de toepassing van het eerste artikel, eerste lid van deze wetten hebben kunnen invoeren.

De datum van terugkeer in de haardstede wordt voor ieder geval door de commissies voor vergoedingspensioenen bepaald, rekening gehouden, in voorkomend geval, met het rustverlof en de perioden van herstelverlof of van hospitalisatie die onmiddellijk volgden hetzij op het vertrek uit een eenheid of dienst van het gemobiliseerd leger, hetzij op de terug-invrijheidsstelling in België, hetzij op het vorenbedoeld rustverlof, en overeenkomstig het hierna vermeld onderscheid :

a) Voor de politieke gevangenen, de gijzelaars en aangehouden weerstanders, en de militaire krijgsgevangenen.

De in aanmerking te nemen datum is deze waarop zij terug in vrijheid werden gesteld in België.

b) Voor de leden van de gewapende weerstand en de inlichtings- en actieagenten, de burgerlijke weerstanders en de werkweigeraars die voldoen aan de voorwaarden van littera f.

La date à prendre en considération est celle où cesse leur appartenance à ces catégories, tenant compte de la date de la démobilisation de la résistance.

c) Pour les militaires et les membres du corps de gendarmerie.

La date à prendre en considération selon le cas est celle :

où ils ont été renvoyés dans leurs foyers par l'occupant;

où ils se sont soustraits à la capture ou se sont évadés;

où leur mission en Belgique a perdu son caractère militaire;

où, ayant suivi l'armée en France, ou en Grande-Bretagne, ils sont revenus au pays, et ont été renvoyés dans leurs foyers sans que cette date puisse être postérieure au 30 septembre 1945.

d) Pour les civils attachés à l'armée.

La date à prendre en considération est celle où ils ont cessé d'être attachés à l'armée ou à un service de l'armée mobilisée selon les distinctions établies au littéra d de l'article 2 des lois sur les pensions de réparation coordonnées par l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948.

e) Pour les civils visés aux lettres g, h et i de l'article 2 précité.

La date à prendre en considération est celle où ils ont rejoint leur domicile après le 28 mai 1940.

f) Pour les militaires de la Force publique du Congo belge.

La date à prendre en considération est le 30 septembre 1945.

g) Pour les personnes appartenant à l'une des catégories visées au littéra j de l'article 2 précité, ou à l'article 57, § 2, des mêmes lois :

— Le 30 septembre 1945, si le fait dommageable invoqué se place avant cette date;

— La date du fait dommageable dans tous les autres cas.

2° Les veuves qui ont épousé au plus tard cinq ans après le fait dommageable une des personnes visées à l'article 57, § 2 des mêmes lois.

3° Les veuves qui ont épousé dans les cinq ans de sa rentrée en Belgique, et au plus tard le 17 juillet 1960, un militaire ayant participé à la campagne de Corée.

§ 2. La veuve doit établir :

1° si cela n'a pas été reconnu antérieurement à l'occasion d'une demande de pension d'invalidité introduite par le défunt, que la blessure, la maladie ou son aggravation à laquelle elle attribue le décès de son mari, est due au fait du service, de la captivité ou des prestations accomplies au sens de l'article 2, des lois coordonnées sur les pensions de réparation;

2° qu'il existe une relation totale ou partielle de cause à effet entre la dite blessure, la maladie ou son aggravation et le décès.

De in aanmerking te nemen datum is deze waarop zij eindigden toe te behoren aan deze categorieën, rekening houdend met de datum van demobilisatie van de weerstand.

c) Voor de militairen en de leden van het Rijkswachtkorps.

De in aanmerking te nemen datum is, volgens het geval, deze :

waarop zij door de bezetter in hun haardstede werden teruggezonden;

waarop zij zich onttrokken hebben uit hun gevangenschap of ontsnapt zijn;

waarop hun zending in België haar militair karakter verloren heeft;

waarop zij, na het leger in Frankrijk of in Groot-Brittannië gevolgd te hebben, teruggekeerd zijn in hun land, en in hun haardstede teruggezonden werden zonder dat deze datum later dan 30 september 1945 moge zijn.

d) Voor de aan het leger verbonden burgers.

De in aanmerking te nemen datum is deze waarop zij geëindigd hebben aan het leger of aan een dienst van het gemobiliseerd leger verbonden te zijn, volgens het onderscheid vastgesteld bij littera d van artikel 2 der bij het besluit van de Regent van 5 oktober 1948 samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

e) Voor de bij littera's g, h en i van voormeld artikel 2 bedoelde burgers.

De in aanmerking te nemen datum is deze waarop zij na 28 mei 1940 hun woonplaats hebben verwoegd.

f) Voor de militairen van de Weermacht van Belgisch-Congo.

De in aanmerking te nemen datum is 30 september 1945.

g) Voor de tot een der bij littera j van vorenaangehaald artikel 2 of artikel 57, § 2, der zelfde wetten bedoelde categorieën behorende personen :

— 30 september 1945 indien het ingeroepen schadelijk feit zich vóór deze datum voordeed;

— In alle andere gevallen, de datum van het schadelijk feit.

2° De weduwen die ten laatste vijf jaar na het schadelijk feit in het huwelijk getreden zijn met één der personen, bedoeld bij artikel 57, § 2 van dezelfde wetten.

3° De weduwen die binnen de vijf jaar na zijn terugkeer in België en uiterlijk op 17 juli 1960, in het huwelijk zijn getreden met een militair die deelgenomen heeft aan de veldtocht in Korea.

§ 2. De weduwe moet bewijzen :

1° indien dit vroeger bij gelegenheid van een door de overledene ingediende aanvraag om invaliditeitspensioen nog niet geschiedde, dat de kwetsuur, de ziekte of haar verergering waaraan zij het overlijden van haar echtgenoot toeschrijft, te wijten is aan het feit van de dienst, de gevangenschap of de volbrachte prestaties in de zin van artikel 2, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen;

2° dat er een geheel of gedeeltelijk oorzakelijk verband bestaat tussen bedoelde kwetsuur, bedoelde ziekte of haar verergering en het overlijden.

§ 3. Ne peuvent prétendre à la pension prévue par le présent article :

— les veuves dont le mariage n'a pas duré un an au moins.

§ 4. Les Commissions prévues à l'article 45 des lois sur les pensions de réparation statuent souverainement sur les demandes de pension introduites à la faveur du présent article.

Lorsqu'elles constatent que des facteurs étrangers, postérieurs au fait dommageable sont intervenus pour un quart ou pour la moitié dans les causes réelles du décès, elles réduisent la pension d'un quart ou de moitié. Ces réductions sont appliquées d'office lorsque le décès a lieu respectivement quinze et vingt-cinq ans après le fait dommageable.

§ 5. Le présent article ne porte pas préjudice à l'application des dispositions de l'article 24 des lois coordonnées sur les pensions de réparation, complété par l'article unique de la loi du 22 décembre 1949.

Art. 2.

§ 1. Peuvent donner lieu aux avantages prévus au § 1 de l'article 27 des lois sur les pensions de réparation coordonnées par l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948, sans avoir égard à la date de la conception, les enfants légitimes ou naturels reconnus :

a) des personnes pour lesquelles le fait dommageable, cause du décès et susceptible d'ouvrir des titres à la pension de veuve, se place dans les limites prévues à l'article premier, premier alinéa et à l'article 57 des dites lois;

b) des personnes dont le décès est susceptible d'ouvrir des titres à la pension visée à l'article premier de la présente loi.

§ 2. Les orphelins de père et de mère dont l'auteur figure parmi les personnes visées au a et au b du § 1, peuvent prétendre à la pension que leur mère a obtenue ou aurait été en droit d'obtenir conformément : soit à l'article 21 des lois coordonnées sur les pensions de réparation pour les cas prévus au a du § 1, soit à l'article premier de la présente loi pour les orphelins de personnes prévues au b.

§ 3. Aucun titre à l'application des §§ 1 et 2 ne peut être reconnu pour l'enfant né plus de trois cents jours après la dissolution du mariage ou s'il est établi que, pendant le temps qui a couru depuis le trois centième jour jusqu'au cent quatre-vingtième jour avant la naissance de cet enfant, le mari, soit pour cause d'éloignement, soit par l'effet de quelque accident, a été dans l'impossibilité de cohabiter avec sa femme.

Art. 3.

Toute demande de pension introduite en vertu des dispositions qui précèdent, de même que toute demande de révision d'une décision relative à ces pensions, emporte l'autorisation pour tout service public, toute autorité officielle, tout médecin et tout établissement officiel ou privé, de produire à la commission chargée de statuer, les informations d'ordre médical que celle-ci juge nécessaires pour autant qu'elles soient demandées à l'intervention du médecin membre de cette commission.

§ 3. Kunnen op het bij dit artikel voorziene pensioen geen aanspraak maken :

— de weduwen wier huwelijk niet ten minste één jaar heeft geduurd.

§ 4. De in artikel 45 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen voorziene commissiën beslissen souverain over de op de grond van onderhavig artikel ingediende pensioensaanvragen.

Wanneer zij vaststellen dat vreemde factoren, daterend van na het schadelijk feit, voor een vierde of voor de helft zijn tussengekomen in de wezenlijke oorzaken van het overlijden, verminderen zij het pensioen met een vierde of met de helft. Deze verminderingen worden van ambtswege toegepast als het overlijden onderscheidenlijk vijftien en vijf en twintig jaar na het schadelijk feit plaats heeft.

§ 5. Dit artikel doet geen afbreuk aan de toepassing van het bepaalde van artikel 24 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, aangevuld door het enig artikel van de wet van 22 december 1949.

Art. 2.

§ 1. Mogen in aanmerking komen voor de voordelen, voorzien bij § 1 van artikel 27 van de wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend bij besluit van de Regent van 5 oktober 1948, zonder rekening te houden met de datum van verwekking, de echte of de erkende onechte kinderen :

a) van de personen voor wie het schadelijk feit, oorzaak van het overlijden en vatbaar voor het openstellen van de rechten op het weduwenpensioen, plaats greep binnen de tijdsgrenzen voorzien bij het eerste artikel, eerste lid, en bij artikel 57 van vermelde wetten;

b) van de personen wier overlijden vatbaar is voor het openstellen van de rechten op het pensioen, bedoeld bij het eerste artikel van deze wet.

§ 2. De volle wezen wier verwekker voorkomt tussen de personen bedoeld onder a en onder b van § 1, mogen aanspraak maken op het pensioen dat hun moeder bekomen heeft of waarvoor zij gerechtigd zou geweest zijn het te bekomen overeenkomstig : hetzij artikel 21 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen voor de gevallen voorzien onder a van § 1, hetzij overeenkomstig het eerste artikel van deze wet voor de wezen van personen bedoeld onder b.

§ 3. Generlei recht op de toepassing van de §§ 1 en 2 kan worden erkend voor het kind dat meer dan driehonderd dagen na de ontbinding van het huwelijk geboren is, of indien bewezen is dat de echtgenoot, ingevolge verwijdering of ingevolge enig ongeval, in de onmogelijkheid verkeerd heeft met zijn vrouw samen te wonen sedert de driehonderdste tot de honderdachtigste dag vóór de geboorte van dit kind.

Art. 3.

Elke pensioensaanvraag ingediend krachtens voormelde bepalingen, alsook elke aanvraag om herziening betreffende deze pensioenen, houdt de machtiging in voor al de openbare diensten, elke officiële overheid, ieder geneesheer en elke officiële of private instelling, aan de commissie die gelast is uitspraak te doen, de inlichtingen van medische aard te verstrekken die deze nodig acht, voor zover zij worden gevraagd door tussenkomst van de geneesheer, lid van deze commissie.

Art. 4.

Il ne peut être accordé qu'une seule pension au titre de la présente loi, des lois coordonnées sur les pensions de réparation ou de lois qui ont trait à la réparation ou au dédommagement à accorder aux victimes civiles de la guerre.

Le cas échéant c'est la pension la plus élevée qui est seule attribuée.

Art. 5.

Les dispositions des articles 25, 27, §§ 3 et 4, 28, 35, premier alinéa, 36, 40, 41, 42, 43, 44, 45, §§ 3, 4 et 5, 47, 52, § 4, 53, 54, § 3, 55 et 59 des lois sur les pensions de réparations coordonnées par l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948 sont applicables aux personnes visées aux articles 1 et 2.

TITRE II.

Rente de combattant.

Rente de captivité 1940-1945.

Art. 6.

§ 1. Il est institué une rente viagère payable à l'âge de 55 ans et proportionnelle à la durée de l'appartenance à l'une des catégories ci-après, en faveur :

1° des militaires ayant fait partie pendant une durée totale de six mois au moins :

a) soit des troupes de l'armée de campagne entre le 10 mai et le 28 mai 1940;

b) soit des forces belges en Grande-Bretagne pour la durée prise en considération pour l'application du statut spécial à ces forces;

2° des citoyens belges ayant appartenu pendant au moins six mois à l'un des corps expéditionnaires créés par la Force publique du Congo belge, pour la durée de présence à ces corps;

3° des agents de renseignements et d'action qui ont appartenu pendant six mois au moins à ce service, pour la durée où ils ont été reconnus bénéficiaires en cette qualité du Statut établi par l'arrêté-loi du 16 février 1946;

4° des citoyens belges qui ont droit au titre de prisonnier politique en vertu du statut établi par la loi du 26 février 1947, pour le temps qui est déterminé, pour chacun d'eux par une décision coulée en force des instances prévues par cette loi, et pour autant que cette période soit de six mois au moins.

Les périodes d'appartenance à chacune des catégories prévues peuvent s'additionner tant pour établir le minimum de six mois requis, que pour déterminer la durée totale à prendre en considération pour le calcul de la rente.

§ 2. Cette rente est fixée à 500 francs par semestre compris dans le temps calculé comme au § 1. En cas d'interruption le semestre se compte par mois de 30 jours.

Art. 4.

Er mag slechts één enkel pensioen worden toegestaan krachtens deze wet, krachtens de wetten op de vergoedingspensioenen of de wetten die betrekking hebben op het herstel of de schadeloosstelling toe te kennen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog.

In voorkomend geval is het alleen het hoogste pensioen dat wordt toegekend.

Art. 5.

De bepalingen van de artikelen 25, 27, §§ 3 en 4, 28, 35, eerste lid, 36, 40, 41, 42, 43, 44, 45, §§ 3, 4 en 5, 47, 52, § 4, 53, 54, § 3, 55 en 59 van de wetten op de vergoedingspensioenen samengeordend bij het besluit van de Regent van 5 oktober 1948 zijn van toepassing op de bij de artikelen 1 en 2 bedoelde personen.

TITEL II.

Strijdersrente.

Gevangenschapsrente 1940-1945.

Art. 6.

§ 1. Er wordt een levenslange rente ingesteld, betaalbaar op de leeftijd van 55 jaar en evenredig aan de duur van toebehoren aan één der volgende categorieën, ten voordele van :

1° de militairen die tijdens een totale duur van ten minste zes maanden deel hebben uitgemaakt :

a) hetzij van de troepen van het veldleger tussen 10 mei en 28 mei 1940;

b) hetzij van de Belgische strijdkrachten in Groot-Brittannië voor de duur die voor de toepassing op deze strijdkrachten van het bijzonder statuut, in aanmerking werd genomen;

2° de Belgische burgers die gedurende ten minste zes maanden behoord hebben tot één der expeditiekorpsen, opgericht door de Weermacht van Belgisch-Congo, voor de duur van aanwezigheid bij deze korpsen;

3° de inlichtings- en actieagenten die gedurende ten minste zes maanden tot deze dienst behoord hebben, voor de duur dat zij in die hoedanigheid als gerechtigden op het Statuut, ingesteld bij de besluitwet van 16 februari 1946, zijn erkend;

4° de Belgische burgers die recht hebben op de titel van politieke gevangene krachtens het statuut, ingesteld bij de wet van 26 februari 1947, voor de tijd die voor elk van hen door een in kracht van gewijsde gegane beslissing van de door deze wet voorziene instanties vastgesteld is en voor zover deze periode ten minste zes maanden bedraagt.

De periodes van toebehoren aan elk der voorziene categorieën mogen worden samengeteld, zowel om het vereiste minimum van zes maanden vast te stellen, als om de totale duur te bepalen die voor het berekenen van de rente dient in aanmerking te worden genomen.

§ 2. Deze rente wordt vastgesteld op 500 frank per semester die begrepen is in de volgens in § 1 berekende tijd. In geval van onderbreking wordt de semester berekend per maand van 30 dagen.

Toutefois, lorsque le minimum de six mois est acquis, la période restante après division en semestres entiers est comptée pour un semestre si elle comprend au moins 90 jours.

Art. 7.

§ 1. Il est institué une rente viagère payable à l'âge de 55 ans, et proportionnelle à la durée de la captivité, en faveur :

1° des militaires prisonniers de guerre 1940-1945 reconnus comme tels dans les formes déterminées par leur statut et avant la mise en vigueur de la présente loi et dont la captivité a duré un an au moins;

2° des bénéficiaires du statut du prisonnier politique, non visés à l'article 6 et dont la captivité a duré six mois au moins.

§ 2. Le temps à prendre en considération pour l'établissement du montant de la rente est celui qui figure au document reconnaissant le droit à l'application du statut propre à chaque catégorie reprise au § 1.

Les périodes de temps passées dans chaque catégorie peuvent s'additionner, pour autant que le minimum requis soit atteint en qualité de prisonnier de guerre. En cas d'interruption entre plusieurs périodes, l'année ou le semestre se comptent par mois de 30 jours.

En aucun cas il ne peut y avoir cumul entre des périodes prises en considération pour l'application de l'article 6 et celles qui sont visées à l'article 7.

§ 3. Cette rente est fixée à 250 francs par semestre entier de captivité.

Toutefois, lorsque le minimum requis est atteint, la période restante après division du temps utile en semestres, est arrondie à un semestre si elle compte au moins 90 jours.

Art. 8.

§ 1. Les rentes prévues aux articles 6 et 7, ne sont octroyées qu'à la personne qui en fait la demande au Ministère des Finances, en produisant à l'appui, selon le cas :

— soit une copie certifiée conforme de la décision relative au statut qui lui est propre;

— soit une attestation délivrée par le Ministre des Colonies et mentionnant les dates entre lesquelles l'intéressé a appartenu à l'un des corps expéditionnaires créés par la Force publique du Congo belge;

— soit une copie certifiée conforme de la carte du prisonnier de guerre 1940-1945, délivrée par l'Office des Prisonniers de guerre du Ministère de la Défense Nationale.

Les temps à supputer sont établis sur la base des périodes fixées par ces documents.

§ 2 La rente prend cours :

— le 1er du mois qui suit la mise en vigueur de la présente loi, pour celui qui a atteint l'âge de 55 ans avant cette date, et qui introduit sa demande dans les trois mois de la dite mise en vigueur;

Wanneer het minimum van zes maanden verworven is, wordt de periode die na verdeling in volledige semesters overblijft, nochtans geteld voor een semester indien zij ten minste 90 dagen omvat.

Art. 7.

§ 1. Er wordt een levenslange rente ingesteld, betaalbaar op de leeftijd van 55 jaar en evenredig aan de duur van de gevangenschap, ten voordele van :

1° de militaire krijgsgevangenen 1940-1945 die als dusdanig erkend zijn in de voorwaarden bepaald bij hun statuut en vóór de inwerkingtreding van deze wet en wier gevangenschap ten minste één jaar geduurd heeft;

2° de gerechtigden op het statuut van de politieke gevangenen, niet bedoeld bij artikel 6 en wier gevangenschap ten minste zes maanden heeft geduurd.

§ 2. De tijd die voor het vaststellen van het bedrag der rente in aanmerking dient te worden genomen, is deze die voorkomt op het document dat het recht op de toepassing van het statuut, eigen aan elke der onder § 1 opgenomen categorieën, erkent.

De in elke categorie doorgebrachte periodes mogen worden samengeteld, voor zover het vereiste minimum in hoedanigheid van krijgsgevangene bereikt is. In geval van onderbreking tussen meerdere periodes, wordt het jaar of het semester per maand van 30 dagen berekend.

Er mag in generlei geval cumulatie bestaan tussen periodes die voor de toepassing van artikel 6 zijn in aanmerking genomen, en deze die bij artikel 7 zijn bedoeld.

§ 3. Deze rente wordt vastgesteld op 250 frank per volledig semester gevangenschap.

Wanneer het vereiste minimum bereikt is, wordt de periode die na verdeling in semesters van de batige tijd overblijft, nochtans afgerond naar een semester indien zij ten minste 90 dagen omvat.

Art. 8.

§ 1. De renten voorzien bij de artikelen 6 en 7 worden slechts toegekend aan de persoon die ze aanvraagt bij het Ministerie van Financiën en tot staving, naar gelang het geval, voorlegt :

— hetzij een eensluidend verklaard afschrift van de beslissing betreffende het statuut dat hem eigen is;

— hetzij een getuigschrift afgeleverd door de Minister van Koloniën en waarbij de data worden vermeld gedurende dewelke de belanghebbende heeft behoord tot een van de expeditiekorpsen opgericht door de Openbare Weermacht van Belgisch-Congo;

— hetzij een eensluidend verklaard afschrift van de kaart van krijgsgevangene van 1940-1945, afgeleverd door de Dienst voor Krijgsgevangenen van het Ministerie van Landsverdediging.

De aan te rekenen tijd wordt bepaald op grond van de tijdperken door deze dokumenten vastgesteld.

§ 2. De rente neemt een aanvang :

— de eerste van de maand die volgt op de inwerkingtreding van deze wet, voor degene die de leeftijd van 55 jaar heeft bereikt vóór deze datum, en die zijn aanvraag heeft ingediend binnen de drie maand na bedoelde inwerkingtreding;

— le 1er du mois qui suit celui où le bénéficiaire atteint l'âge de 55 ans, si la demande est introduite avant cette date;

— le 1er du mois qui suit celui de l'introduction de la demande dans tous les autres cas.

Le droit à la rente est justifié envers la Cour des Comptes au moyen de bordereaux, appuyés des documents prévus au § 1.

§ 3. Le paiement des rentes est assuré par la Caisse nationale des pensions de la guerre, suivant les modalités de paiement, d'incessibilité et d'insaisissabilité qui régissent les rentes pour chevrons de front ou de captivité de la guerre de 1914-1918.

La rente est payée anticipativement par trimestre. Elle est acquise par mois; toutefois le terme entier demeure acquis si le paiement a été effectué.

TITRE III.

Ajustement progressif de la rente de chevrons de front.

Art. 9.

Les rentes de chevrons de front attribuées en application de la loi du 1er juin 1919, modifiée par celle du 14 mai 1929, qui ont été majorées de 100 % en vertu de l'article 6 de la loi du 10 août 1948, sont ajustées progressivement suivant le tableau ci-après :

PÉRIODE	Premier chevron — Eerste streep	Pour chacun des autres — Voor elk der andere	PERIODE
Du 1 ^{er} janvier 1958 au 31 décembre 1958.	1 080	540	Van 1 januari 1958 tot 31 december 1958.
Du 1 ^{er} janvier 1959 au 31 décembre 1959.	1 160	580	Van 1 januari 1959 tot 31 december 1959.
Du 1 ^{er} janvier 1960 au 31 décembre 1960.	1 240	620	Van 1 januari 1960 tot 31 december 1960.
A partir du 1 ^{er} janvier 1961	1 320	660	Van 1 januari 1961 af.

Ces nouveaux taux sont seuls usités pour la tenue du Grand-Livre des pensions. Les livres que tiennent la Cour des Comptes et la Caisse nationale des pensions de la guerre sont modifiés d'office.

— de eerste van de maand die volgt op deze waarin de gerechtigde de leeftijd van 55 jaar bereikt, indien de aanvraag vóór deze datum wordt ingediend;

— de eerste van de maand die volgt op de indiening van de aanvraag in al de andere gevallen.

Het recht op de rente wordt tegenover het Rekenhof gerechtvaardigd door middel van borderellen, gestaafd door de dokumenten voorzien bij § 1.

§ 3. De uitbetaling van de renten wordt verzekerd door de Nationale Kas voor oorlogspensioenen overeenkomstig de modaliteiten van uitbetaling, onafstaanbaarheid en onvatbaarheid voor beslag waaraan de frontstrepent- of de gevangenschapstrepentrenten van de oorlog 1914-1918 onderworpen zijn.

De rente wordt vooraf en per trimester betaald. Zij wordt verworven per maand; nochtans blijft de volle termijn verworven indien de uitbetaling geschied is.

TITEL III.

Geleidelijke aanpassing van de frontstrepentrente.

Art. 9.

De frontstrepentrenten toegekend bij toepassing van de wet van 1 juni 1919, gewijzigd door deze van 14 mei 1929, die met 100 % werden verhoogd krachtens artikel 6 van de wet van 10 augustus 1948, worden geleidelijk aangepast overeenkomstig de navolgende tabel :

Deze nieuwe bedragen zijn alleen gebruikelijk voor het houden van het Grootboek der pensioenen. De boeken welke gehouden worden door het Rekenhof en door de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen worden van ambtswege gewijzigd.

TITRE IV.

Dispositions générales.

Art. 10.

Les dispositions de la présente loi entrent en vigueur au 1er janvier 1958.

Donné à Bruxelles, le 12 mars 1958.

TITEL IV.

Algemene bepalingen.

Art. 10.

De bepalingen van deze wet treden in werking op 1 januari 1958.

Gegeven te Brussel, 12 maart 1958.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Finances.

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Financiën.

H. LIEBAERT.
